

[Første næstformand]

(Beslutningsforslag nr. B 70).

Medlemmer af Folketinget Poul Nielson (S), Gravensen (S), Hans Hækkerup (S), Helge Mortensen (S) Taanquist (S), Birte Weiss (S), Jørn Jespersen (SF), Riishøj (SF), Bente Søltøft (SF) og Dagmar Mørk Jensen (RV) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af lov om varmforsyning. (Begrænsning af elvarme).

(Beslutningsforslag nr. B 71).

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Hermed tillader jeg mig for det høje Folketing at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven, lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter m.v. og lov om retsafgifter. (Arrest og forbud, appel i fogedsager m.v.).

(Lovforslag nr. L 133).

Lovforslagets hovedformål er at gennemføre en almindelig revision og modernisering af retsplejelovens fogedretlige regler om arrest og forbud og i den forbindelse foretage en skærpelse af betingelserne for at kunne benytte disse såkaldte foreløbige retsmidler. Endvidere foreslås en ændring af reglerne om appel i fogedsager.

De foreslåede regler bygger på Retsplejerådets betænkning om arrest og forbud.

Det har givet anledning til kritik, at *arrest* som et foreløbigt retsmiddel kan misbruges, navnlig i tilfælde, hvor arrestbegæringen alene støttes på, at kreditor (rekvirenten) har en forfalden fordring på skyldneren. Her kan arresten anvendes som et pressionsmiddel mod skyldneren og som en genvej til et hurtigt udlæg på grundlag af et retsforlig, der indgås under arrestforretningen.

På denne baggrund foreslås det at skærpe betingelserne for at kunne foretage arrest ved at stille krav om, at kreditor i fogedretten skal antageliggøre, at muligheden for senere fyldestgørelse vil blive væsentligt forringet, hvis arrest ikke foretages. Kreditor kan f.eks. henvise til, at skyldneren vil tage varigt ophold i udlandet eller foretager usædvanlige forretningsmæssige dispositioner.

Anvendelsen af *forbud* har i de senere år givet anledning til omtale og kritik, navnlig i de såkaldte benzinsager, hvor benzinselskaber har fået nedlagt forbud over for en række benzinførhandlere, fordi de havde indgået overenskomst om forhandling af benzinprodukter fra et andet benzinselskab.

Baggrunden for kritikken er bl.a., at det efter de gældende regler er en tilstrækkelig betingelse for nedlæggelse af et forbud, at en ret kan være krænkert. Kan man ikke føre bevis herfor, kræves blot, at der stilles sikkerhed for den skade og ulempe, som forbudet mod at foretage bestemte handlinger kan forårsage.

Der foreslås derfor en begrænsning i adgangen til at få nedlagt fogedforbud ved at skærpe beviskravene, således at forbud kun kan nedlægges, hvis det godtgøres eller sandsynliggøres, at betingelserne herfor er opfyldt.

Endelig foreslås en ændring af *appelreglerne i fogedsager*, således at kære bliver den eneste appelform i fogedsager, men med en videre adgang for landsretten til at bestemme mundtlig forhandling. Denne appelform vil i mange tilfælde være billigere for parterne og muliggøre en arbejdsmæssig lettelse for landsretterne.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Prøveløsladelse og vold m.v.).

(Lovforslag nr. L 134).

I Folketinget har vi ofte drøftet straffesystemets funktion i kriminalitetsbekæmpelsen. Der er i den sammenhæng med rette blevet peget på, at kriminaliteten ikke kan bekæmpes alene gennem strafferetlige foranstaltninger. Dette bør dog ikke udelukke en nærmere overvejelse af, om straffesystemets muligheder som kriminalitetsdæmpende faktor er udnyttet godt nok.

I den forbindelse er der også grund til at overveje, om der fra samfundets side i dag reageres over for forbrydelser på en måde, der er kommet ud af trit med, hvad almindelige borgere oplever som rimeligt. Efter min opfattelse er det vigtigt at sikre, at borgerne ikke mister tilliden til retssystemets evne til at gribe effektivt ind over for forbrydelser.

[Justitsministeren]

Det foreliggende lovforslag er et klart udtryk for regeringens kriminalpolitiske linie og skal bl.a. ses på baggrund af dette ønske om at styrke borgernes tillid til retssystemet. Lovforslaget indeholder to elementer, som efter min mening er væsentlige som led i kriminalitetsbekæmpelsen: en væsentlig begrænsning i adgangen til prøveløsladelse og en ændring af straffelovens voldsbestemmelser, så de bliver lettere at arbejde med. Samtidig er det hensigten at skærpe straffene for visse voldsforbrydelser.

Forslaget til ændring af reglerne om prøveløsladelse har til formål at sikre, at langt de fleste straffedomme fuldbyrdes med den længde, som retten har bestemt i straffedommen. Praxis har udviklet sig således, at mere end 90 pct. af de dømte prøveløslades efter udståelse af to tredjedele af straffen.

Efter min opfattelse burde prøveløsladelse i princippet helt afskaffes, således at en lovovertræder afsoner den straf, som domstolen har udmålt, hvorefter samfundet definitivt har gjort op med det kriminelle forhold. En sådan total afskaffelse af prøveløsladelse, som vi har anvendt i så mange år, vil imidlertid være meget vidtgående at gennemføre på én gang.

Der foreslås på den baggrund en væsentlig begrænsning i anvendelsesområdet for prøveløsladelse. Denne begrænsning gennemføres ved, at den mindstetid, der skal være afsonet, for ordinær prøveløsladelse kan komme på tale, forhøjes fra 2 måneder til 1 år. En sådan begrænsning vil også indebære, at forsorgsindsatsen vil kunne koncentrerer om personer med lange straffe, hvor behovet for støtte efter løsladelsen må antages at være størst.

Samtidig sker der ud fra retssikkerhedsmæssige hensyn en præcisering og skærpelse af de grunde, der kan medføre nægtelse af ordinær prøveløsladelse, ligesom den dømte kan forlange, at afslag på ordinær prøveløsladelse indbringes for retten til prøvelse.

Den anden del af forslaget vedrører som nævnt straffelovens voldsbestemmelser. Forslaget tilsigter at tilvejebringe en ny og mere enkel udformning af voldsbestemmelserne, bl.a. således, at de bliver lettere at arbejde med. Til forslaget er knyttet nogle bemærkninger om strafudmålingen i voldsager.

Jeg foreslår i den forbindelse, at straffene i visse voldsager skærpes. Det gælder navnlig de helt meningsløse og urimelige tilfælde, hvor

helt uskyldige mennesker bliver udsat for vold. Sådanne sager afgøres i dag med straffe, der i almindelighed ikke overstiger fængsel i 60 dage, når gerningsmanden ikke har anvendt redskaber eller våben, men alene slag og spark. Efter min opfattelse står straffe af denne længde slet ikke i rimeligt forhold til forbrydelsens grovhed. Der er behov for at ændre udmålingsniveauet i opadgående retning. Dermed markerer vi samfundets afstandtagen fra sådanne handlinger.

Endelig indeholder lovforslaget hjemmel til en teknisk ajourføring af nogle straffebestemmelser på Færøerne efter anmodning derom fra det færøske hjemmestyre.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg tillader mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmarkedsuddannelser. (Godtgørelse).

(Lovforslag nr. L 135).

Virksomhederne får større behov for og forpligtelse til personaleplanlægning og medarbejderuddannelse som følge af, at den teknologiske udvikling stiller store krav til produktionsomstillingsevne og udviklingsniveau. Arbejdsmarkedsuddannelserne skal yde et vægtigt bidrag hertil, og et af instrumenterne er virksomhedstilpassede kurser med nedsatte statstilskud.

Disse kurser er tilpasset en privat virksomheds særlige uddannelsesbehov, og deltagere får udstedt deltagerbevis.

Ved etablering af virksomhedstilpassede kurser med nedsatte statstilskud (VTP) sker der en deling af driftsudgifterne. Lovændringen medfører, at der også sker en deling af udgiften til godtgørelse, såfremt kursUSDeltageren er i et ansættelsesforhold på den eller de virksomheder, som kursusset er tilpasset. Godtgørelsen vil udgøre halvdelen af højeste dagpengebeløb og udbetales som refusion til arbejdsgiveren, der udbetaler løn under kursusset.

KursUSDeltagere, der er sikret beskæftigelse, men endnu ikke er tiltrådt i den eller de virksomheder, der har rekvireret kursusset, vil fortsat få udbetalt godtgørelse svarende til højeste dagpengebeløb, evt. med 25 pct.s tillæg.